

เหตุที่ไม่อยากให้เกิด

เกื้อกูล โสริยาตร
พยาบาลวิชาชีพ

ขณะปฏิบัติหน้าที่ในเวรตึกคืนหนึ่ง ซึ่งน่าจะเป็นเวลาที่ทุกคนควรหลับไหล แต่สำหรับห้องคลอดแล้ว เวรตึก คือเวลาเกิดของเหล่าเด็กน้อยทั้งหลาย และเวรตึกคืนนี้ก็เช่นกัน.....

ยามใกล้รุ่ง ได้มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นท่ามกลางเสียงกรีดร้องครวญครางของบรรดามารดาคลอดทั้งหลาย ดิฉันก็คิดในใจว่า....”BBA มาแน่ๆเลย” แต่พอรับโทรศัพท์กลับพบว่าไม่ได้คลอดที่บ้านธรรมดา แต่เป็น case คลอดระหว่างทาง เป็น case จากรพ.ข้างเคียงที่จะส่งตัวไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลจังหวัด โดยมีพยาบาลนำส่ง 1 คน เป็น case มารดา

Primigravidarum GA 38 wks with fully dilate with breech

presentation with thick meconium stain แต่ระหว่างการส่งต่อ ทารกต้องการที่จะออกลิ้มตาโลกแล้ว ทำให้คลอดส่วนลำตัวพ้นช่องทางคลอด แต่ติดไหล่ทั้ง 2 ข้างและศีรษะอีกประมาณ 5 cm จะถึง รพ.เรา พอเราได้ยินดังนั้น รีบรุดลงไปที่ ER เพื่อรับ case...และได้ช่วยทำคลอดทารกออกมาในที่สุด แต่ทารกอาการเริ่มไม่ดีแล้ว จึงส่งตัวมาที่ห้องคลอด

ที่ห้องคลอดเราได้ช่วยฟื้นคืนชีพทารกอย่างสุดกำลังความสามารถ แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถที่จะชื้อชีวิตเด็กได้.....เป็นที่โศกเศร้าสำหรับมารดาและญาติพี่น้องมาก...

หลังทารกได้เสียชีวิตลงแล้ว เราได้ทำการชันสูตรประวัติมารดา มารดาก็ได้ให้ประวัติว่าท้องนี้ไม่ได้เป็นท้องแรก ความจริงแล้วเป็นท้องที่ 3 แต่ไม่ได้บอกใคร เพราะว่าสามีคนนี้เป็นสามีใหม่ ไม่อยากให้สามีและญาติของสามีรู้ว่าตนเคยมีลูกมาแล้ว พร้อมกับข้อร้องเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเก็บเป็นความลับด้วย... และจากเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เราต้องกลับมาคิดว่าเราควรให้ความสำคัญกับการซักประวัติมากๆ พร้อมทั้งต้องอธิบายผลเสียของการปกปิดข้อมูลด้วยให้ผู้ป่วยเข้าใจด้วย เพื่อประโยชน์ของคนไข้เอง และเราต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยมีความไว้วางใจที่จะให้ข้อมูลต่อเราด้วย เพราะในการคลอด ครรภ์แรกและครรภ์หลังแตกต่างกัน ครรภ์หลังมีโอกาสที่จะคลอดเร็วกว่าครรภ์แรก...และอีกเรื่องหนึ่งคือในการส่งตัวผู้ป่วยควรที่จะมีพยาบาลนำส่ง 2 คนจะได้ช่วยกันดูแลทั้งแม่และลูก..เพื่อให้ไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก...
